DE OOSTPOST.

LETTERKUNDIG, WETENSCHAPPELIJK EN COMMERCIEEL NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD.

PRIJS VAN INTEEKENING.

De OOSTPOST verschijnt elken *Maandag* en *Donderdag*. De prijs voor den tweeden halven jaargang is *f* 8.— rec.

Het abonnement geschiedt in eens vooruit voor dezen tweeden halven jaargang.

MAANDAG 21 JULIJ.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

De prijs der ADVERTENTIEN is *f* 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.

Advertentien met groote letter betalen dubbeld.

Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

No. 35. VERANTWOORDELIJKE UITGEVER E. FUHRI TE SOERABAYA. 1856.

OFFICIEEL GEDEELTE.

JAVASCHE COURANT,

Van den 16den Julij 1856, No. 57.

De Gouverneur-Generaal heeft op heden weder aanvaard het dagelijksch beleid der zaken, tijdelijk opgedragen aan den staatsraad in buitengewone dienst, vice-president van den Raad van Nederlandsch-Indie, J. P. C. Ruloffs, onder betuiging van H. D. bijzondere tevredenheid over de wijze waarop, gedurende de ongesteldheid van den Gouverneur-Generaal, het dagelijksch beleid der zaken door hem is gevoerd.

De Algemeene Sekretaris,
VAN DE GRAAFF.

BATAVIA, *den 14den Julij* 1856.

EXTRACT *uit het Register der Besluiten van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indie.*

BATAVIA, *den 12den Julij.* 1856. (No. 3.)

(Staatsblad no. 36.)

Gelezen, enz.

De Raad van Nederlandsch-Indie gehoord;

Is goedgevonden en verstaan:

Den assistent-resident van Banjoewangie aan te wijzen tot het houden der registers van den burgerlijken stand voor de europesche en daarmede gelijkgestelde bevolking, voor zoo ver het eiland Lombok betreft, overeenkomstig het reglement in staatsblad 1849 no. 25.

Afschrift, enz.

Ter ordonnantie van den Staatsraad in buitengewone dienst, Vice-President van den Raad van Nederlandsch-Indie, bij indispositie van den Gouverneur-Generaal, belast met het dagelijksch beleid der zaken:

De Algemeene Sekretaris,
VAN DE GRAAFF.

Civiel Departement.

GOEDGEKEURD:

Dat door den Gouverneur van Celebes en Onderhoorigheden

ZIJN BENOEMD:

TOT LEDEN DER SUBKOMMISSIE VAN ONDERWIJS TE MAKASSAR VOOR DE ZAKEN TE MAROS.

P. C. Wijnmalen, tijdelijk belast met de waarneming der betrekking van assistent-resident te Maros, en

P. A. van Goor, eerste luitenant, militaire kommandant aldaar.

Schutterijen, enz.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, wegens vertrek, E. A. Schill, uit de betrekking van luitenant-kolonel, kommandant der Bataviasche schutterij, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezen diensten.

Militair Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol uit Z. M. militaire dienst, met behoud van regt op pensioen, de luitenant-kolonel der artillerie J. B. P. Osten.

OVERGEPLAATST:

Bij het garnizoens-hospitaal te Amboina, de officier van gezondheid der derde klasse J. L. G. le Rutte, van Saparoea.

Marine-Departement.

ONTSLAGEN:

Eervol, als chef van het beheer der gouvernements schoeners en kruisbooten, J. Groll, ingenieur der gouvernements telegrafen.

TIJDELIJK OPGEDRAGEN:

De funktien van chef van het beheer der gouvernements schoeners en kruisbooten, aan den tweeden kommies bij dat beheer J. C. Offers.

(Voor het land.) Door den Onder-Intendant der 2de klasse in de 3de Militaire Afdeeling, zal op zijn bureau alhier publieke uitbesteding worden gehouden voor de ondervolgende leverancien, ten behoeve van het Militair Departement voor het jaar 1857, als:

Op Maandag den 28sten Julij a. s. des morgens ten 10 ure.

6de Perceel.

De levering van Doodkisten.

9de Perceel.

Het reinigen van Hospitaalkleeding en fournituren en vullen der laatste te Soerabaya.

9de Perceel.

Het reinigen van Hospitaalkleeding en fournituren en vullen der laatste te Malang.

Op Vrijdag den 1sten Augustus des morgens ten 9 ure.

1ste Perceel.

De levering van Rijst.

2de Perceel.

De levering van Brood.

3de Perceel.

De levering van Vleesch.

4de Perceel.

De levering van Gras en Padie.

5de Perceel.

De levering van vivres, ververschingen, brand en lichtstoffen.

Op Vrijdag den 1sten Augustus des morgens ten 1 ure.

1ste Perceel.

De levering van Rijst te Malang.

2de Perceel.

De levering van Vleesch te Idem.

3de Perceel.

De levering van Brood te Idem.

4de Perceel.

De levering van vivres, ververschingen, brand en lichtstoffen te Idem.

De uitbesteding zal gehouden worden ingevolge bekendmaking van den Hoofd-Intendant der Militaire Administratie, vervat in de *Javasche Courant* van den 4den Junij, no. 45, met uitzondering, dat de begroote hoeveelheid buffelvleesch moet gelezen worden, als bedragende 28,000, instede van 280,000 ponden.

Nadere inlichtingen hieromtrent kunnen dagelijks ten bureele van den ondergeteekende verkregen worden, alwaar de opgave der marktprijzen, mede ter inzage zal gereed liggen.

SOERABAYA, *De Wd. Onder-Intendant in de 3de*
19 Julij 1856. *Militaire Afdeeling*,
J. DE FREMERIL.

SUBKOMMISSIE VAN ONDERWIJS.

Het gewoon openbaar jaarlijksche examen zal bij de beide Gouvernements scholen te Soerabaya plaats vinden, op *Vrijdag den 25sten Julij* 1856, des voormiddags half negen ure.

Belangstellenden worden uitgenoodigd, dit onderzoek te willen komen bijwonen.

Ter Ordonnantie der Kommissie.
J. HAGEMAN Jcz.
Secretaris.

MAATSCHAPPIJ TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.

DEPARTEMENT SOERABAYA.

Algemeene vergadering op *Vrijdag den 1sten Augustus* 1856, des avonds ten half 8 uur, in 't gebouw der 2de Gouvernements School.

TE BEHANDELEN.

Verkiezing van een nieuw bestuur.
Het verslag over 't afgeloopen jaar.
Huishoudelijke aangelegenheden.

Namens den Voorzitter,
J. HAGEMAN Jcz.
Secretaris.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Dingsdag den 22sten Julij.

Voor het kantoor van de Heeren Ruyl Cramer & Co; in de stad.

Op Woensdag den 23sten Julij.

Voor de woning van de Heeren van Asperen Ruijter & Co; te Kaliemaas.

Op Donderdag den 24sten Julij.

Voor de woning van de weduwe Dekkers, in de Societeitstraat.

HET WREKENDE HANDSCHRIFT.

(Vervolg.)

Na het begaan der misdaad zagen de herbergier en zijne vrouw elkander met stomme verbazing aan. Maar zij waren weldra tot een besluit gekomen.

„Wij moeten den anderen vreemdeling die zeker alles gehoord heeft misleiden," zeide de eerste zacht en hij wees naar de kamer, waar Roderijk zich bevond. Daarop begon hij eerst eenige afgebroken woorden uit te roepen, waarna hij wat duidelijker sprak als iemand, die uit een oogenblikkelijke bedwelming ontwaakt en hij trachtte daarbij de stem van den marskramer na te doen. Zijne vrouw antwoordde en zij wendden aldus voor de oneenigheid te hervatten, die zoo plotseling een einde had genomen. Eindelijk verzachtten zij gelijkmatig van toon, schenen vrede met den koopman te sluiten en verwijderden zich een oogenblik, alsof zij aanstalten maakten om dezen laatsten een kleine kamer, die het uitzigt had op de andere zijde van het huis, binnen te geleiden. De kasteleines wenschte hem een goede nachtrust en noemde hem bij zijn naam, terwijl haar man antwoordde alsof hij zelf de ongelukkige geweest was, wiens lijk door de echtgenoote tegen de deur van het plein was nedergelegd.

Roderijk begreep er niets meer van. Hij had volkomen duidelijk den val van den marskramer gehoord; bij had hem voor dood gehouden en eenige oogenblikken daarna was zijne stem weer tot hem gekomen.

Toen alle beweging in de benedenkamer had opgehouden, geloofde onze student eindelijk dat er werkelijk eene verzoening had plaats gevonden en dat, wat hij had gehouden voor het onheilspellend leven van iemand die geslagen werd, niets anders was dan de werking zijner verbeelding, geschokt door zijne overigens gegronde vermoedens en door de koorts, een noodwendig gevolg van de felle pijn, welke hem zijne wonde deed lijden. Het was reeds meer dan een uur geleden, dat de zoo even vermelde twist had plaats gehad; het was toen bij middernacht. Hij stond gereed de kleine lamp uit te doen welke hij uit voorzigtigheid had laten branden, maar waarvan hij het licht door een omgekeerden stoel zoo veel mogelijk had verborgen, toen hij zachtjens de deur van de achterplaats hoorde opengaan. Dit gerucht deed hem op nieuw ontstellen. Hij stond op en sleepte zich zoo goed mogelijk naar het eenige raam dat zijn kamertje verlichtte. Daar zag hij toen het verschrikkelijkst tooneel dat zich aan de blikken van een reiziger kan voordoen, die zich alleen, gewond en zonder hulp in een hol van boosdoeners bevindt. De herbergier en zijn knecht droegen bij het schijnsel van een lantaarn, welke de vrouw des huizen in de hand hield iets zwaars en misvormds, dat in een oude mat was vastgenaaid; zij maakten eene opening in den mesthoop en op het oogenblik dat zij er hun geheimzinnigen last in zouden werpen, ontwaarde Roderijk twee menschenvoeten, die uit de waarschijnlijk te kort zijnde mat te voorschijn kwamen.

Toen werd het den ongelukkigen student droevig helder; er viel thans niet meer aan te twijfelen, dat was het lijk van den marskramer.

„De vreemdeling heeft ons gezien, wij zijn ontdekt," zeide de herbergier en hij wees met den vinger naar het kleine raam, dat flaauw door de kleine lamp verlicht werd en het ontstelde gelaat van Roderijk te zien gaf.

In dit verheven oogenblik achtte de ongelukkige zich verloren; toen hij de plaatsdeur weer hoorde sluiten, viel hij op zijne knieën.

„O! mijn God!" stamelde hij wanhopend, „kom mij te hulp en gedoog niet dat ook ik het leven derf in dit vervloekte hol!"

Hij herstelde zich echter en berekende de middelen, die hem ten dienste stonden, maar er waren er geene.

Soerabaya den 21sten Julij 1856

— Niet nutteloos vestigden wij in ons vorig nommer de aandacht op de voorstelling van Zaturdag den 19den in den Schouwburg alhier. De algemeene verwachting was ook opgewekt door de aankondiging van het bestuur van het tooneelgezelschap in de kolommen van ons blad; zij deed de zaal letterlijk vol zijn, en werd geenszins teleurgesteld. Eer en lof komt den leden van *Oefening baart kunst* toe voor de uitvoering van het tooneelspel *Robert of de Struikroovers*; zij hebben de waarheid getoond hunner verzekering dat geene moeite wij — voegen er bij geene kosten — door hen gespaard zijn voor de opvoering, in het spel, in de versiering en kleeding. Eene tweede, uit den aard der zaak nog betere voorstelling van dit boeijende stuk, zal ongetwijfeld hen erkentelijk vinden die ditmaal niet konden opkomen, en ook met genoegen door menigeen als herhaling worden bijgewoond.

Wanneer reeds bij eene achtste poging sedert de oprigting, door de eenparige inspanning en goeden wil van alle betrokkenen, eene zoo moeijelijke proeve met zulken goeden uitslag kan worden gewaagd, mogen de leden zich vleijen van binnen betrekkelijk korten tijd stappen te doen naar de wezenlijke bestemming der edele tooneel-kunst: namelijk het beschaven en ontwikkelen van vormen, taal, zeden en denkbeelden bij spelers en hoorders. — Door oefening toenemende in kracht, zal het hen dan niet ontbreken aan bijval, goedkeuring en ondersteuning, en gaande weg aan aansluiting van de zoodanigen die als eene beduidende aanwinst zijn aantemerken.

Al waren wij bevoegd tot een volledig en grondig oordeel, wij zouden er ons ditmaal van onthouden. De hekeling van het waarschijnlijk nog ontbrekende in het spel ware ongepast, wanneer men let op de omstandigheden onder welke allen met zooveel ijver en aanleg werkzaam zijn, en de goedkeuring is het best te zamen gevat door te zeggen dat allen, zij het dan in meerdere of mindere mate, zich een deel der toejuichingen mogen toerekenen; dat allen hun ne rollen goed bestudeerd, met inzigt uitgevoerd hebben, en in de hoofdrollen menig blijk gaven van de ingevingen van den genialen Schiller met begrip te volgen.

Slechts ééne opmerking over de mondelinge voordragt. Men mag hopen dat wanneer sommigen der spelers meer gewoon zullen zijn 1000 of 1200 oogen op zich gerigt te vinden, de voorzorg ook meer algemeen zal worden van sprekende altijd zooveel mogelijk het gelaat naar het publiek te rigten. Anders gaat er veel van het geluid tusschen de zijschermen verloren, en wordt men in de zaal niet of slechts onvolledig verstaan.

De werktuigelijke uitvoering is een onderwerp dat aanhoudende zorg en oplettendheid vereischt, zelfs in kleinigheden, die zoo ligt een sierlijk geheel kunnen storen. Daarom ware het welligt beter geweest den kring der maan die pas in het 5de bedrijf had te schijnen, gedurende de 4 eerste naauwgezet te verbergen; zoolang het helder was mogt zij, zelfs niet incognito, dat is onverlicht, op den rand der bergen staan. Zoo had ook maar de bediende achterwege moeten blijven, die gedurende het met zorg en smaakvol za mengestelde tafereel tusschen het 4de en 5de bedrijf dwars over het tooneel stapte; in zijne onnoozelheid bragt hij, door de kleur van zijn gelaat, door zijne kleeding, de strak turende, opgetogen menigte plotseling uit het fantastische woud van Frankenland op de prozaïsche Krambangan terug.

Naarmate het veld der kunst waarop men zich beweegt hooger ligt, klimmen ook hare eischen, wordt het terrein zelf gevoeliger en het gevaar grooter voor de grens waarvan geldt: *du subline au ridicule il n'y a quun pas.*

Men duide deze opmerkingen, met eene goede bedoeling gemaakt, niet euvel. De aangewezen kleinigheden en misschien nog meerdere, doen niets te kort aan de ruim ver diende hulde, zeker algemeen gaarne gebragt aan hen allen die zoo onvermoeid, tot eigen oefening en geestgenot, tot uitspanning en nut van anderen, de vrije uren opofferen, hen door de bezigheden van het dagelijksch leven overgelaten, en in dit afmattonde klimaat weldra liefhebbers van oudere dagteekening uit andere oorden zullen voorbij streven. Daarin hopen wij innig dat niets van buiten of van binnen hen kome storen.

— Men meldt ons van Soerakarta:

Den 1sten Julij jl. had de plegtige inwijding der alhier nieuw opgerigte Militaire Cantine plaats; het garnizoen marcheerde, met het corps officieren en hoornmuzijk aan het hoofd, uit het fort naar de plaats der plegtigheid; daar aangekomen, werd door den militairen commandant, den luitenant kolonel Croes, eene, in alle opzigten treffende, aanspraak gehonden, welke door de troepen met de meeste geestdrift werd ontvangen, dewijl door allen werd gevoeld, wat groote weldaad, door de oprigting van dat gebouw, aan het garnizoen is bewezen. De vrolijkheid was van een echt militairen geest, en zal het feest lang in het geheugen blijven van allen, die het voorregt hadden, er aan deel te nemen. (*Java-Bode.*)

NEDERLAND.

— Den 12den April verspreidde zich te Rijssen het gerucht dat in de nabijheid dezer plaats, een kuil of put, waarin eenige menschen bezig waren leem te graven, was ingestort. Spoedig werd dit gerucht maar al te zeer bewaarheid en bleek het dat twee personen onder het ingestorte zand bedolven waren.

Onmiddelijk in het werk gestelde pogingen tot redding dezer personen waren vruchteloos. Toen men hem van onder het zand te voorschijn bragt, hadden beiden reeds den geest gegeven.

De ongelukkigen waren beiden in den bloei hunner jaren, gehuwd en met de verzorging van een talrijk kroost belast.

— In den nacht van 26 op 27 April, is te Amsterdam brand ontstaan in de Rozeboomsteeg, bij de Kalverstraat alhier, welke met zulk eene hevigheid toenam, dat niettegenstaande de spoedig aangebragte hulp twee huizen en tot overmaat van smart, drie personen, zijnde eene vrouw van meer dan zestigjarigen ouderdom en twee kinderen, het een van drie jaren en het andere van negen maanden, zijn verbrand. Behalve deze drie ongelukkigen zijn onderscheidene bewoners der afgebrande huizen, waaronder eene hoogbejaarde vrouw, een vader, eene moeder en een jeugdig kind, deerlijk gewond door het vuur. De oorzaak van den brand is tot dus ver nog niet bekend. Van kwaadwilligheid is echter geen sprake. De ouders van de jammerlijk omgekomen kleinen waren bij het ontstaan van den brand afwezig. Zij hadden zich op straat begeven om eenige levensmiddelen voor den volgenden dag aan te koopen.

— In de jongste dagen overleed te Genderen een persoon, die om zijne bijzondere zuinige levenswijze algemeen in het oog viel en daarvan eindelijk het slagtoffer werd. In de laatste dagen zijns levens onderhield hij zich bijna uitsluitend met kleine aardappelen (kriel) half afgeschild en stokvisch; tusschen beide ook nog een stuk roggebrood van overmaal gebakken met een brokje wrakke kaas. Hij behoorde overigens geenszins tot den behoeftigen stand, maar was een welgezeten landbouwer, die van de opbrengsten zijner landerijen en uitstaande kapitalen rijk had kunnen leven, te beter nog wijl hij voor niemand anders dan voor zich zelven te zorgen had. Toen zijne familie drie dagen voor zijn dood den doctor had laten halen, nam hij zulks zeer kwalijk en zeide hun, dat zij hem nu ook maar betalen konde. Alle geneesmiddelen bleef hij hardnekkig weigeren, van het beginsel uitgaande dat hij ze dan ook niet behoefde te betalen. Hij stierf aan verval van krachten.

— In het Ambt Vollenhove is een grijsaard woonachtig, met name Jan Jacob Visser die, schoon zijn 88ste levensjaar bijna bereikt hebbende, nogtans in die mate eene jeugdige levenskracht blijft behouden, dat hij de bewondering van allen gaande maakt. Zijn dagloonersberoep nog steeds blijvende uitoefenen, verrigt hij zijn werk nog even vlug en goed als menschen van middelbaren leeftijd, en verschaft het een waar genot den oude zijn eigen stukje land heden voor de 65ste maal met de spade te zien omspitten en met aardappelen bepooten, en wel met die onvermoeide vlijt en handigheid, welke den aanschouwer verbaast en vele jongere werklieden beschaamt.

— Den 11den April heeft het prov. geregtshof in Zuid-Holland onder voorzitterschap van den heer mr. J. A. Philipse, uitspraak gedaan in de zaak van Adrianus Blom, beschuldigd van doodslag, opgevolgd door diefstal, op de hofstede *Kleijweg*, onder Hazerswoude, op den 3den Febr. jl. Het hof heeft, zich geheel vereenigende met het oordeel der deskundigen, voor wettig bewezen verklaard, dat Maria van Velzen ten tijde en plaatse voormeld, op eene gewelddadige wijze is aangerand en met een klomp bij herhaling op en aan het hoofd is geslagen, waardoor zij aanmerkelijke verwondingen heeft bekomen; dat zij daardoor in een staat van bewusteloosheid en flaauwte is geraakt en in dien toestand in den koelbak is gekomen en daarin is gestikt. Verder bleek uit het arrest dat er bij het hof geen vermoeden hoegenaamd is ontstaan, dat iemand anders dan de beschuldigde de feiten heeft bedreven. Uit al het gebeurde vóór, tijdens en na het plegen der misdaad, is aan het hof (niettegenstaande het deswege gepleite) gebleken, dat de beschuldigde, hoewel weinig verstand bezittende, ten deze echter voortdurend met veel overleg en met verregaande boosheid heeft gehandeld en dat de zucht naar geld hem tot de daden gebragt heeft, waarvan hij is beschuldigd en die hij ook erkend heeft bedreven te hebben. Op grond daarvan konden op den besch. niet van toepassing worden verklaard die bepalingen der strafwet, volgens welke de door hem begane feiten hem niet konden worden toegerekend. Verder bleek uit het arrest, dat het hof als bewezen aannam dat de beschuldigde zich in den morgen van 3 Februarij ll. tusschen 10 en 12 ure, heeft begeven naar de hofstede *Kleyweg*, met het bepaalde voornemen, om aldaar diefstal te plegen; dat hij, betrapt zijnde, zijn slagtoffer heeft aangerand, haar slagen toegebragt, naar den koelbak gesleept en haar daar heeft verdronken, alles om de ontdekking zijner misdaad te voorkomen; dat hij na den doodslag, de kisten en verdere meubelstukken heeft opengebroken en daaruit gelden, gouden en zilveren en andere voorwerpen heeft gestolen. De als bewezen aangenomen daadzaken werden door het hof gequalificeerd als moedwillige doodslag, onmiddijk opgevolgd door diefstal in een bewoond huis, welke doodslag gestrekt heeft om de voltooijing van den diefstal gemakkelijk te maken en de ontdekking daarvan te voorkomen. Het hof verklaarde den besch. Adrianus Blom schuldig aan de feiten en veroordeelde hem tot de doodstraf, uit te voeren binnen de stad Leiden, op de wijze bij art. 1 der wet van 29 Junij 1854 bepaald. Na het uitspreken van dit doodvonnis, heeft de voorzitter eene gepaste toespraak tot den veroordeelde gehouden.

De advocaat van den veroordeelde, mr C. van de Bell, heeft namens hem cassatie doen aanteekenen.

— Dezer dagen had te Amsterdam het volgende voorval plaats. Een bediende bij de Nederl. bank, die een zak met *f* 3500 bij zich had, verzocht een koopman, bij wien hij dat wel meer deed, het geld even bij hem te mogen deponeren, daar hij nog even een boodschap in de nabijheid moest doen en het dan zou komen afhalen, ten einde het noodelooze meêvoeren van zwaarte bij het ontvangen van andere gelden te vermijden. De koopman stemde toe en de bediende verwijderde zich. Toen de laatste echter eenigen tijd later terugkwam, om den zak met de daarin bevatte geldsom terug te halen, waren beiden verdwenen, terwijl de koopman, die zich met de bewaring had belast, zich eenige oogenblikken had verwijderd en het geld onbewaakt in eene kamer had laten liggen, verklaarde niet te weten waar het gebleven was. Men stelle zich den schrik van den bediende voor. Nadat echter eenige woordenwisseling tusschen hen beiden over dit voorval was gerezen, beloofde de koopman binnen zekeren tijd de som te zullen vergoeden. De bediende verwijderde zich en gaf aan de directie der bank kennis van het gebeurde, die den koopman voor het vermiste geld gereglijk lieten insinueren. De justitie trok zich de zaak mede aan, en na eenige verhooren te hebben ondergaan, heeft de regtbank regtsingang met bevel van aanhouding tegen hem verleend. Men is zeer nieuwsgierig naar den afloop van deze zonderlinge zaak.

FRANKRIJK.

Een brief uit Parijs schildert op niet ongeestige wijze den tegenwoordigen toestand aldaar:

„Nieuws is hier tegenwoordig zeldzaam. Geen oorlog meer in het Oosten, geen algemeene tentoonstelling, geene diplomatische onderhandelingen; Spanje genoegzaam tot rust wedergekeerd; Napels en de Kerkelijke Staat aan de gevaren der revolutie ontsnapt; en is nu eenmaal het Parijsche verdrag geratificeerd, dan zal het in de staatkundige wereld dood stil worden. Het schijnt zelfs, dat wij dit jaar niet eens over een' ongunstigen oogst zullen hebben te spreken en dat de scheikundigen zich niet eens zullen hebben bezig te houden met de ziekte der abrikozen en druiven, noch met die der aardappelen. De vrede zal voorzeker Luilekkerland voor het publiek openstellen; koren uit Odessa zullen wij om niet hebben; de prijs van het vleesch zal dalen, slechts de huurprijs der woningen zal opslaan, maar wij zullen zoo veel geld ter beurze winnen, dat de duurte der woningen er niet op aan zal komen; de fondsen zijn echter nog wat onwillig in het klimmen. Zij schijnen daartoe geene aansporing te vinden in de rijzing der spoorwegactiën noch in de opstapeling van klinkende specie. Die ongeneigdheid heeft welligt baren oorsprong in de laatste leeningen, de uitgifte van nieuw papierengeld; want velen verkeeren in de meening, dat de gewone hulpmiddelen der schatkist niet toereikend zijn, om de kosten der terugkomst onzer troepen uit de Krim te dekken; voorts is een oorlog in Algerië en zelf misschien eene expeditie naar Madagascar in het verschiet; hetgeen gebiedend die drie zaken vordert, welke de maar-

---

De vlugt was onmogelijk, want zijn voet was zoo gezwollen, dat hij dien niet kon bewegen. Hulp kon hij niet verwachten; die inroepen was ten eenenmale vruchteloos geweest, daar de herberg geheel op zich zelve stond en van alle andere woningen verre verwijderd was. Het zou hem ook moeijelijk vallen zich te verdedigen, eensdeels door de weinige vrijheid van beweging, die hem zijne wonde toeliet, anderdeels door dien hij van niets dan van een dolk was voorzien. Er bleef hem dus niets over dan de dood af te wachten, hij nog zoo jong, zoo sterk, nog zoo vol van levenslust en die nog een geheele toekomst te gemoet ging. Wat de arme Roderijk in dit oogenblik en in dezen toestand leed gaat alle menschelijke verbeelding te boven.

„Zoo zij mij vermoorden," mompelde hij, zich eindelijk onderwerpende aan het lot, dat hem verbeidde, „wil ik ten minste dat de moordenaars zullen bekend worden en mijn dood gewroken wordt." Hij nam daarop het schrijfboek, dat het tooneelstuk inhield, waarvan wij vroeger gesproken hebben, en een klein inktkokertje en schreef in haast eenige regels op een onbeschreven bladje. Daarna verbergde hij het handschrift in de lade van een oud meubelstuk, het eenige, hetwelk zich op de kamer bevond en toen dat gedaan was, ging hij achter de deur staan, met zijn dolk in de hand en wachtte elke gebeurtenis af. De herbergier, zijne vrouw en de knecht hadden intusschen genoeg beraad slaagd over het lot, dat zij Roderijk zouden doen ondergaan. De eerste wilde hem zonder genade vermoorden; daarentegen beweerden de anderen, dat men hem moest sparen, maar de meening van den herbergier hield de overhand. Twee redenen moesten die ellendigen doen besluiten om zich van den gevaarlijken getuige van den eersten moord te ontslaan; hunne persoonlijke veiligheid en hun roofzucht, en eene daarvan was voor dit soort van lieden reeds voldoende. Het duurde ook niet lang of de kastelein en de knecht gingen naar boven naar de kamer van Roderijk, de een gewapend met eene bijl, de andere met een knoestigen stok. De deur bood aanvankelijk eenigen tegenstand. Roderijk deed wanhopige pogingen om ze gesloten te houden en smeekte op een toon, die menschen minder gewoon aan de misdaad, gewis zou bewogen hebben. Maar zij sprong eindelijk open.

Wij zullen niet trachten onzen lezers het ijsselijk tooneel te beschrijven dat er toen volgde. Er ontstond een strijd tusschen de moordenaars en hun slagtoffer, de eerste beraden en sterk, de laatste lijdend, door schrik bevangen, zich naauwelijks staande kunnende houden en daarenboven genoodzaakt zich te verdedigen met een wapen, dat weinig gevaarlijk was. Het einde van het gevecht laat zich dan ook gemakkelijk raden. Vóór nog de ongelukkige reiziger zijne ziel voor de laatste maal aan God kon aanbevelen, hadden de moordenaars hem dood en verminkt te midden van de kamer nedergeworpen.

De langdurige afwezigheid van Roderijk baarde zijne ouders, medestudenten en al die hem genegen waren, groote bezorgdheid. Men deed tallooze onderzoekingen om te vernemen wat er van hem geworden was. Zijne plotselinge verdwijning was nog in de geheimzinnigste onzekerheid, toen men na het invallen van de dooi, in het kanaal zijn lijk vond, dat reeds tot ontbinding was overgegaan, maar waarvan de identiteit bewezen werd door de initialen, waarmede het linnen geteekend was, dat men hem had laten aanhouden.

Ieder was toen overtuigd dat de student verdronken was op den dag dat hij op schaatsen van Leuven naar Mechelen was vertrokken; want het lijk was te zeer ontbonden om er sporen van mishandeling op te ontdekken. Wel ontbraken zijne gouden ketting en beurs, maar men dacht dat zij, die zijn lijk gevonden hadden, het noodig konden geoordeeld hebben, hem van dat sieraad te ontdoen. Men schonk althans weinig aandacht aan deze bijkomen-

schalk van Saksen als onvermijdelijk beschouwde, om een oorlog te voeren, te weten: geld en geld en nog eens geld.

Maar niet te haastig! het nieuws is toch zoo schraal niet als men wel denken zou. Men weet nooit, uit welken hoek de wind morgen zal waaijen, en der dagbladpers zal het ook wel niet aan dagelijksch voedsel ontbreken; er is toch altijd een of andere onontgonnen bergader voor hem, die naar het nieuws zoekt met eene gretigheid, alsof het goud ware; vooreerst zullen wij den doop van den Keizerlijken Prins hebben; daarna, zegt men, de krooning des Keizers. Ziet men niet reeds van allerwege vreemdelingen en bewoners der departementen naar Parijs stroomen? Tallooze illuminatiën, vuurwerken, wapenschouwingen enz. enz. zijn er te wachten en zoo iets is juist wat in den smaak der Parijzenaars valt. De heer de Broglie zeide onlangs openlijk in eene ziting der akademie, dat Frankrijk voorheen slechts oogen en ooren had voor hetgeen in de wetgevende vergaderingen voorviel, en dat het verslag der parlementaire beraadslagingen boven alle mate zijne aandacht wist te boeijen; maar de tijden veranderen en wij met deze; het wetgevend ligchaam boezemt het publiek thans geen belang meer in. Wat de Parijzenaars nu willen, zijn de nieuwe straten de Rivoli, de boulevards de Sebastopol, de Louvre! die maken furore. Ieders geheime of openlijke wensch is thans, maar een eigendommetje te bezitten dat kans heeft, ten algemeenen nutte onteigend te worden. Men weet, dat onteigening thans hier aan de orde van den dag is. Niet wenscht men dat altijd juist en alleen ter wille van het algemeen nut, maar om het lieve geld. Op het loutere gerucht af, dat Parijs tot aan de versterkingswerken zal uitgelegd worden, koopt men nu alreeds onroerende goederen extra muros tegen ongehoorde prijzen, in de hoop, dat zij in het bouwplan voor een' nieuwen boulevard de l'Impératrice zullen liggen. Dit alles en deze of gene ontvangst in de akademie, eene nieuwe opera, een of ander letterkundig voortbrengsel, kan dit niet ook het Parijsche publiek vergasten, bij mangel aan bulletins over Redans en wat dies meer zij?"

— In een artikel van den *Moniteur*, worden eenige bijzonderheden medegedeeld, omtrent den voortuitgang der kolonie Nossibé.

Het eiland Nossibé is met betrekking tot kolonisatie het meest belangrijke gedeelte van Frankrijks bezittingen aan de kust van Madagascar, terwijl daaronder Mayotte, Sainte Marie, Dzaoudzi en Pamanzi begrepen zijn.

Terwijl Mayotte en Dzaoudzi gunstiger schijnen gelegen te zijn voor den handel en voor eene militaire versterking, is Nossibé door de buitengewone zachtheid van het klimaat en de vruchtbaarheid van den bodem uitsluitend geschikt voor landbouw bedrijf, koloniale productie en ruilhandel.

De grond van Nossibé is voor elke soort van kultivatie geschikt, immers men treft daar de weligste en snelste plantengroei aan. Koffij, sesamkruid, suikerriet en indigo groeijen aldaar zonder dat eene bewerking van aanbelang vereischt wordt, terwijl rijst, aardappelen, maïs en manioc daar in de natuur voorkomen.

Provisien zijn er zoo overvloedig dat zij bijna geene waarde hebben.

Eene inlandsche voeding van *manioc* of maïs kost gemeenlijk niet meer dan een sou daags.

Deze overvloed van alle noodzakelijke levensbehoeften heeft aldaar welvaart verspreid. Wat de aanplantingen voor Europa betreft, zoo zijn de vooruitzigten uiterst bevredigend. Aanvankelijk heeft de indigo niet aan de verwachtingen beantwoord; sedert heeft men de wijze van aanplanten beter begrepen, zoodat er op dit oogenblik 4 fabrieken zijn die voordeelige zaken doen.

Er zijn nu omstreeks 80 acres met suikerriet beplant; daartoe eigent zich de grond zoo bijzonder, dat de inboorlingen, aangespoord door het voorbeeld der fransche planters, reeds op eene ruimere schaal deze kultuur uitbreiden.

Zeer onlangs is te Nossibé eene suikerfabriek daargesteld die alle kans heeft te zullen slagen.

Tot den aanbouw van sesamkruid schijnt de bodem evenzoo geschikt te zijn en zal ontwijfelbaar de aanplant daarvan goede resultaten geven.

De gemakkelijkheid waarmede de inboorling in zijn onderhoud, vóór de verschijning der Franschen, voorzien kon, maakte hem aanvankelijk ongewoon eenig werk uit te voeren, doch zijne aanraking met de nieuw aangekomenen, hebben hem behoeften leeren kennen die het bezit van geld of ruilingsmiddelen noodzakelijk maakten en dit toch kunnen ze alleen door arbeid verkrijgen.

Deze behoeften die zich bepalen tot genever, goederen, rum, utensiliën voor de huishouding en juweelen voor de vrouwen, sporen hem aan om door zijnen arbeid zich die voorwerpen te kunnen verschaffen.

De uitgaven tot ontginning zijn te Nossibé zeer gering.

Om 2½ acres land voor indigo toe te bereiden, het zuiveren en planten enz. daaronder begrepen, geeft men voor het eerste jaar 150 francs, terwijl die uitgaven in het tweede en volgende jaren met 25 francs kunnen bestreden worden.

De indigo geeft drie of vier sneden; zulks hangt van het jaargetijde af: de drie sneden werpen 100 ℔ af.

Ebbenhout wordt op de plaats afgeleverd tegen 30 fr. de ton en wordt te Nossibé voor 100 fr. verkocht, sandelhout voor fijn kabinetwerk in Frankrijk wordt à 200 fr. de ton verkocht, schildpad is zeer overvloedig en naar gelang van kwaliteit voor 10 à 15 fr. verkrijgbaar.

Met de kusten van Mozambique en de kust van Afrika wordt ruilhandel gedreven.

De artikelen, waaraan men behoefte heeft, zijn katoenen goederen zoo wel witte als gedrukte, Fransche geweren, kruid, ijzeren kookpannen, lood, vuursteenen, glas, juweelen enz. Deze worden nu door Amerika aangevoerd.

Nossibé heeft eene goed gelegen reede, waarbij men zoowel bij dag als bij nacht veilig kan binnenloopen, en kunnen aldaar alle materialen voor scheepsbouw tot zeer matige prijzen bekomen worden.

Er schijnt geen twijfel aan te zijn of dit etablissement zal een landbouwkundig middenpunt van groot aanbelang daarstellen en een zeer geschikt entrepot zijn voor den handel van Mozambique, de oostkust van Afrika en bovenal van Madagascar.

— Sedert eenigen tijd heeft zich in Frankrijk eene staatkundig godsdienstige partij gevormd. Zij belijdt het Druidismus en heeft den voormaligen minister van onderwijs Carnot, den geschiedschrijver Henrie Martin, den philosoof Jean Renaud en Dumesnil, schoonzoon van den bekenden Michelet, aan het hoofd; deze laatste is nog niet tot het Druidismus overgaan, ofschoon de nieuwe partij hem reeds als Druide beschouwt. De partij heeft tot grondstellingen de leer van het Druidismus, de oude nationale leer der Galliërs en de revolutie van 1792. Zij hebben bij Karnal opgravingen doen bewerkstelligen om de heilige bijl en de gouden sikkel terug te vinden. Zij vergaderen in het bosch van Senart, waar Martin een oud huis bezit.

PORTUGAL.

— Volgens tijdingen uit Lissabon, is aldaar thans in hooge mate de aandacht gespannen op de door het gouvernement voorgestelde finantieele maatregelen, waardoor het in de eerste plaats den geldelijken toestand des lands hoopt te verbeteren, aangezien de schatkist steeds met deficitten te kampen heeft, en in de tweede plaats hoopt te kunnen voorzien in de eischen van den stoffelijken vooruitgang des lands. De regering stuit daarbij echter op een belangrijk verzet. Men weet toch, dat de Engelsche kapitalisten indertijd weigerachtig bleven om hunne Portugesche fondsen aan de toenmalige conversie te onderwerpen en als een gevolg daarvan de notering dier fondsen ter beurze van Londen verboden. De binnenlandsche schuldeischers van den staat werden evenwel genoodzaakt hunne fondsen te converteren; thans eerst protesteren zij daartegen, en eischen dezelfde voorregten, die aan de Engelsche houders werden toegestaan. Alle Portugesche bladen zijn met vertoogen daarover opgevuld. Maar de regering antwoordt dat, wat de binnenlandsche schuld aanbelangt, de conversie een *fait acompli* is, waaraan ieder zich onderwierp en waartegen a posteriori geen protest kan gelden. Zij voegt er bij, dat, wanneer zij werkelijk eenige meerdere voordeelen heeft toegestaan aan de buitenlandsche fondsenhouders, zij dan daarvoor op hare beurt het eigenaardig voordeel verwierf eener nieuwe leening, die nimmer in het binnenland te sluiten ware geweest.

Berigten van latere dagteekening melden, dat de Cortes een voorstel om de debatten over de finantiele plannen van den minister van finantien (betrekking hebbende op het sluiten eener leening van 3 millioen P. St. tot het aanleggen van spoorwegen en andere openbare werken), te verdagen, met 27 tegen 32 stemmen hebben verworpen; hetgeen, den staat der zaak in aanmerking nemende, eene aanneming der plannen van den minister doet voozien.

Men wil weten, dat Don Ferdinand een bezoek zal brengen aan het Belgische hof ten einde schikkingen te treffen aangaande een huwelijk van zijn zoon, den koning van Portugal, met Prinses Charlotte van Belgie. Ook wilde men weten, dat koningin Victoria eerlang Lissabon zoude bezoeken

ADVERTENTIEN.

VENDUTIE.

Op Dingsdag den 22sten Julij 1856, zal in de pakhuizen van den heeren RUYS, CRAMER & Co, door D. D. VAN BOECKHOLTZ, voor rekening van belanghebbenden, worden verkocht eene partij BESCHADIGDE LIJNWADEN, aangebragt met het Zweedsche schip *Helena*, kaptein N. P. HAGSTROM, bestaande in:

PRINTS, MEUBELCHITZ, KAINS, SLENDANGS, enz. enz. (354)

VENDUTIE.

Op Vrijdag den 25sten Julij a. s.

Zullen de ondergeteekenden in hunne pakhuizen aan de *Kalimaas* verkoopen, eene partij HOUTWERKEN, geschikt voor huisbouw.

SOERABAYA, ADAM & CO.
21 *Julij* 1856. (361)

BEKENDMAKING.

De geannonceerde vendutie van den 22sten Julij 1856, bij D. D. BOECKHOLTZ, is uitgesteld tot op *Dingsdag den 29sten Julij* 1856. (355)

HOUDERS VAN COGNOSSEMENTEN OVER

AB.	46	Collies	Koopmanschappen.
CF. / *B.*	17	„	„
BS&C.	12	„	„
CW.	10	„	„
JW. / *M.*	4	„	„
SSE.	3	„	„
SK.	2	„	„
MB.	1	„	„

aangebragt van Liverpool per Bremerschip *Minerva*, kapit. WIETING, gelieven daarvan ten spoedigste kennis te geven aan de ondergeteekenden, zullende bij gebreke van dien gemelde goederen in het Entrepôt alhier worden opgeslagen voor rekening van wien zulks mogt aangaan.

De Agenten,
(361) ADAM & CO.

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN

DE STOOMBOOT
KONINGIN DER NEDERLANDEN,

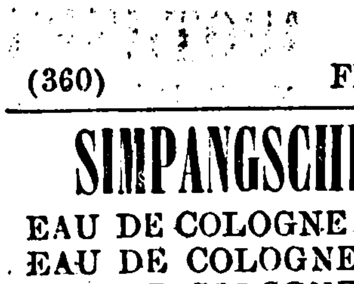

Zal bij tijdige aankomst op Zaturdag den 2den *Augustus* naar *Samarang*, *Batavia* en *Singapore* vertrekken.
Vrachten Passage te bespreken bij

De Agenten
(360) FRASER EATON & CO.

SIMPANGSCHE APOTHEEK.

EAU DE COLOGNE SOCIÉTÉ HYGIÉNIQE.
EAU DE COLOGNE DE MONPELAS.
EAU DE COLOGNE H.&S.
PELLETIER'S ODONTINE.
PAPIER D'ALBESPEYRES.
SIROP PECTORAL DE NAFÉ ARABIC.
SIROP PECTORAL LAMOUROUX.
EAU DE FLEURS D'ORANGE TRIPLE.
BARBOTINE SUCRÉ.
(358) A. J. SMITT.

de omstandigheid en het denkbeeld van een misdaad kwam geen oogenblik in de gedachten op. De arme Roderijk werd nog lang betreurd zoo als men den vriend en makker betreurt, die ons door een plotselingen dood wordt ontnomen.

Twee jaren waren er verloopen en dit voorval was schier vergeten, toen van Leemput, die intusschen advokaat was geworden en weinig meer aan zijn ouden akademievriend dacht, zich voor een zijner klienten naar het kleine dorp moest begeven, waar Roderijk verdronken was. Het toeval had hem tot aan de noodlottige herberg gebragt en daar hij zeer vermoeid was, stapte hij er in om er wat te rusten. Men was toen in het midden van den zomer.

„Ik heb wat te schrijven," zeide hij tot de vrouw die hem een glas bier overreikte, „kunt gij mij daar ook het noodige voor bezorgen?"

„Wel zeker, zoo gij mij slechts naar boven wilt volgen." En zij bragt den advokaat in het kleine vertrek, dat wij reeds kennen.

„Zet u hier neêr, mijnheer;" hernam zij, „in die lade daar, zult gij al het noodige vinden." Daarna vertrok zij.

Van Leemput, geheel in zijne zaak verdiept, trok de lade open en taste in een hoop oude papieren, vuile pennen, speelkaarten en allerlei flarden om er datgene te vinden, wat de kastelein hem gezegd had.

Niets vindende, dat van zijne gading kon zijn, was hij gereed op te staan en het vertrek te verlaten, toen hij onder in de lade een dik schrijfboek in de hand kreeg. Hij zag het werktuigelijk in en hoe groot was niet zijne verwondering toen hij in het schrift, dat van Roderijk herkende. Het was het manuscript van het vlaamsche tooneelstuk, waarvan wij reeds gesproken hebben. In nieuwsgierigen onrust vroeg hij zich zelve af, hoe dit schrijfboek in dat huis was bewaard gebleven, toen hij al doorbladerende op het slot van het eerste bedrijf deze beschuldigende woorden las, die in het latijn waren geschreven:

„Ik ben den 20 Januarij 1741 in deze herberg vermoord geworden door den herbergier, zijne vrouw en hun knecht, nadat zij vooraf een marskramer hadden vermoord, die even als ik hier gelogeerd was. Bid voor mijne ziel en wreek mij."

De ongelukkige had de voorzigtigheid gehad deze woorden niet te onderteekenen en zich van eene vreemde taal te bedienen, om het handschrift geene vermoedens bij zijne bezitters te doen ontstaan, zoo het door deze mogt gevonden worden.

Dit was een lichtstraal voor van Leemput. Zijne verwonderde blikken zagen thans de waarheid in haar vollen glans.

„Groote God! welk een verschrikkelijk geheim," riep hij smartelijk aangedaan uit. „Twijfel is niet meer mogelijk; Roderijk is het slagtoffer geweest van een schandelijken moord."

„O! Voorzienigheid," voegde hij er bij met tranen in de oogen, „gij zijt regtvaardig en uwe besluiten beschamen alle menschelijk voorzorgen!.... Arme Vriend! gij zijt mij wel voor altijd ontnomen, maar uw wensch zal vervuld worden; uwe moordenaars zullen gestraft en uw dood gewroken worden!"

Van Leemput nam het manuscript, verbergde het onder zijne kleêren en zich genoegzaam hersteld gevoelende van zijne ontroering, ging hij naar beneden, betaalde en verliet dit huis des onheils, onder belofte er spoedig met de gewapende magt terug te komen.

(*Vervolg en slot hierna.*)

BIJ LEDEBOER & CO,
VERSCHE ROLPENS in vaatjes. (359)

ZALF EN PILLEN
VAN
HOLLOWAY.
EEN WONDERBAAR GENEESMIDDEL TEGEN SCROFULA.

De Heer FIJE DIJKSMA, te Krawang, had eene zeer verontrustende gezondheidstoestand, en heeft sedert jaren sterk aan Scrofula geleden, zoodat zijn geheele ligehaam met zweren was bedekt, ten gevolge waarvan hij aan ieder die hem zag afkeer inboezemde. Hij heeft sommige der meest beroemde geneesmiddelen daartegen beproefd, doch ondervond geene beterschap in zijne kwaal; ten laatste ontmoedigd, raadpleegde hij eenen vriend over den weg door hem in te slaan; toen werden hem de HOLLOWAY'S ZALF en PILLEN aanbevolen, tot wier gebruik hij overging en na slechts korten tijd volgehouden te hebben met de aanwending dezer geneesmiddelen, werd hij volkomen hersteld, nadat ieder ander middel vruchteloos was gebleven.

Te bekomen bij alle verkoopers van geneesmiddelen op Java en bij WERMUTH & Co te Samarang, in potten en doozen à *f* 1.—, *f* 3.— en *f* 5.— ieder. (356)

WISSELS OP NEDERLAND
Te bekomen bij
(353) RUYL CRAMER & CO.

Versche Hammen, Genever AVH.— Genever EM & Co.— Gember, Waschkaarsen, fijne Speelkaarten. Bij
(352) LEDEBOER & CO.

PAS ONTVANGEN
BIJ
LEDEBOER & CO.
Puike Eau de Cologne en bijzonder groote Sokken. (337)

PAS ONTVANGEN PER BANDA.
PUIK PUIK VERSCHE BOTER merk A. v. D. LEEUW. Bij
(330) MARTENS & CO.

SIMPANGSCHE APOTHEEK.
DORTSCHE LEVERTRAAN DR. DE JONG.
BLOEM VAN SAGO.
ARROWROOT.
BESSENSAP.
CHOCOLAT TARDY & MONCAMP.
GESORTEERDE SYROPEN VOOR HUISELIJK GEBRUIK.
(357) A. J. SMITT.

BIJ VAN DRIESCHE PAS ONTVANGEN
MET HET SCHIP CORNELIA:
PUIK PUIKE BOTER, merk A. VAN LEEUWEN.
PUIKE HARING, 2 gulden het vaatje van 12 stuks. (340)

VIOOLSNAREN.
GUITAARSNAREN.
ELASTIEKEN.
VERWDOOZEN.
KRAIJENHOF'S PASSERS.
CACHETS IMPRIMEURS (STEMPELDOOZEN).
Fraaije ivoren PENNEHOUDERS EN PENNEHOUDERS van perle d'amour.
Smalkalder BOUSSOLES.
ZAK-THERMOMETERS.
KALENDERS.
VELLUM CLOTH. Per el.
GOMME GRATTOIRE ANGLAISE.
Te verkrijgen bij
(332) E. FUHRI.

PAS ONTVANGEN
BIJ
LEDEBOER & CO.
Bourgogne, St. Julien, Chateau la Rose, Puike Rijnwijn, Bessengenever, Engelsch Bier, Groenten in blik, Sardinen, Amerikaansch Meel, Zeildoek, Touwwerk en Verfwaren in soorten. (335)

VERKRIJGBAAR.
STROOIJEN HOEDJES, voor meisjes, netjes opgemaakt à *f* 3.— per hoedje en GEBLOEMD en EFFEN PIQUÉ, beste qualiteit à *f* 3½ t/m *f* 5.— per el, bij
(350) F. SCHMID.

PUIKE PENETELA SIGAREN *f* 25.— de 1000. Bij
(351) LEDEBOER & CO.

SOCIETEIT CONCORDIA.
THE DANSANT.
Op Zaturdag den 26sten Julij 1856.
Namens de Directie,
De Secretaris,
(349) GROLMAN.

Te bekomen bij E. FUHRI:
DE PEN MET INKTRESERVOIR.
Zuivere bewerking, besparing van tijd, schoonheid van schrift, zijn de voordeelen die deze PEN in zich vereenigt, welke een opgang maken zal als nog geen PEN gemaakt heeft.

De Uitvinder heeft in deze PEN het Engelsche spreekwoord verwezenlijkt: „*Time is money*," want door hare constructie vormt zij eene soort van **Réservoir,** dat, gevuld zijnde, de Punt der PEN gedurende geruimen tijd van Inkt voorziet, zonder dat men ieder oogenblik zijne toevlugt tot den Inktkoker behoeft te nemen. De Fabrikant heeft aan deze PENNEN den naam van *Universelles* gegeven, om aan te duiden dat dezelve voor iedere hand en iedere papiersoort geschikt zijn. (331)

129ste Frankforter
STAATS-LOTERIJ
gewaarborgd en geautoriseerd door het Gouvernement der Vrije Stad Frankfort aan den Main,

KAPITAAL: EEN MILLIOEN 828,450 GULD.
bestaande uit
26,000 Loten met 13,600 Prijzen en 11 Premiën

De hoogste kansen zijn: *f* 200,000, *f* 150,000 *f* 120,000, *f* 115,000, *f* 112,000, *f* 110,000, *f* 105,000, *f* 104,000, *f* 100,000, *f* 50,000, *f* 20,000, *f* 15,000, *f* 12,000, *f* 10,000, *f* 6000, *f* 5000, *f* 4000, enz. enz.

Plannen en Loten voor deze welbekende en voordeelige Loterij, zijn van heden af te bekomen door tusschenkomst van den heer **H. M. van Dorp,** te Batavia.

Men wordt verzocht vroegtijdig genoeg zijne bestellingen te doen toekomen, ten einde spoedig in he bezit der Loten te geraken. De Lijsten van elke trekking worden terstond per Mail afgezonden, terwijl tevens geremitteerd wordt voor de eventueel gewonnen prijzen. SCHWARZSCHILD-SONS,
Bankiers en aangestelde Gouvernements Collecteurs, Frankfort a/M.

PRIJS DER LOTEN:
Een geheel Lot *f* 120. Een half Lot *f* 60.
Een kwart Lot *f* 30.
Voordeelen worden genoten bij het nemen van meerdere Loten:
4 geheele of 8 halve of 16 kwart Loten kosten slechts *f* 450.
10 geheele of 20 halve of 40 kwart Loten kosten slechts *f* 1100. (546)

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum	Vlag	Namen der Schepen	Gezagvoerder	Van
Julij 18	Nederl. Ind.	Little Tot.	Katjoong.	Pasoeroean.
„ —	„ „	Krabbe.	Mardam.	„
„ —	Z. M.	Stoomschip Celebes.	Luit.-ter-zee 1e. kl. J. E. de Man.	Makasser.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum	Vlag	Namen der Schepen	Gezagvoerder	Naar
Julij 16	Nederlandsche	Ternate.	T. Cars.	Nederl. via Batavia.
„ —	„	Carolina.	A. A. Graswinckel.	Pangool „ Sumanap.
„ —	Nederl. Ind.	Stoomschip Banda.	C. C. L. Neijts.	Batavia „ Samarang.
„ —	Zweedsche	Helena.	N. P. Hagstrom.	Zweden „ Samarang en Batavia.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag	Namen der Schepen	Gezagvoerder	Bestemming	Agenten
Nederlandsche	Wilhelmina Lucia.	J. C. Carst.	Nederland en Batavia.	Fraser Eaton & Co.
Nederl. ind.	Adenan.	Hadjie Kamarodin.	Banjarmasseng.	Gezagvoerder.
„ „	Zein.	Sech Hoesen Badjardana.	„	„

Aangekomen Passagiers.

Met de Ned. Ind. kotter *Little Tot*, de heer W. A. Zeijdel. Met Z. M. Stoomschip *Celebes*, de kapitein ter zee Wouterz.

Vertrokken Passagiers.

Met het Ned. schip *Ternate*, de kapitein der infanterie Belle, Luit. ter zee 1e. kl. W. P. J. L. Stort, Luit. ter zee 1e. kl. S. H. Binkes, Luit. ter zee 2e. kl. G. L. van der Beek, Luit. ter zee 2e. kl. A. J. van Mansvelt, de Offic. van gezondheid 3e. kl. F. F. Gebel, en twee gepasporteerde militairen.—Met het Ned. Ind. Stoomschip *Banda*, de heeren W. F. A. Cores de Vries, Tiedeman en Mevr. de weduwe Abell, Z. M. troepen en bannelingen.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Z. M. wachtschip Batavia, korvet Nehalenia, de stoomschepen Etna en Onrust; de brik de Haai en de schoenerbrik de Lansier; het stoomschip Admiraal van Kinsbergen en Celebes, de schepen Benjamin Sanier, Alfulck, Anna Elise, Minerva en Maria Elizabeth Margaretha; de stoomschepen Java, Soerabaya; de barken Fatal Maän, Adrakool Haer, Wilhelmina Lucia, Joan, Abdul Hassim, Cornelia, Waalstroom, Alnoer Salim, Dirk Arnold, Padang, Antoinette, Adenan, Zein; de schoeners Bella, Djaleha en Princes Charlotta; de kotters Srie Bakoong Little Tot, Krabbe en Tedok.

Aan- en uitvoer te Soerabaya van den 18den tot en met den 21sten Julij 1856.

AANVOER.

Van Banjermassing per de Ned. Ind. bark *Sarie Elmassoer*, gezagv. Mohm. Yasin, agent Gezagv.

3460 bossen rotting, 33750 ps. maloekoe matten, $8^{25}/_{100}$ picols was, Gezagvoerder; 15 codies rottinghoeden, $36^{73}/_{100}$ picols was, Alie.

Van Batavia por de Ned. Ind. bark *Salma*, gezagv. Said Mohamad Alhabassy, agent Gezagv.

500 kelder genever, Fraser Eaton & Co; 2 kisten beddentijk, 10 balen koffijzakken, 56 kisten manufacturen en chins. zijden goederren, Kervel & Co; 6 kisten lijnwaden, 50 kisten creps-kruid, Adam & Co; 5 kisten manufacturen, Thomas; 80 kistjes siroopen, Van Leeuwen & Co; 2 kisten diversen, Pereira & Co; 5 kisten garens, Johan; 130 collies manufacturen, aardewerken, provisien en koopmanschappen en kleinigheden, Order.

UITVOER.

Naar Nederland per het Ned. schip *Waalstroom*, gez. Mellink.

50 picols rotting, $3501^{55}/_{100}$ picols suiker, 1920 picols koffij, N. H. M.

Naar Banjermassing per de Ned. Ind. bark *Alnoer Salim*, gezagv. Hadjie Mohamat Amin.

f 980 sp. matten, 2 picols spiauter, 8 picols klapper-olie, 10 picols klapper-olie en 22 kisten inh. lijnwaden en kleinigheden, diverse Arabieren.

Naar Nederland via Batavia per het Ned. schip *Anna en Elisa*, gezagv. Jaski.

668 bossen rotting, 480 stuks koehuiden en 63 stuks buffelhuiden, Ruyl Cramer & Co; 300 picols suiker, W. Mathieu; 1 kist lampen en glaswerk, 1 kist manufaturen, Schimmelpenninck & Co.

Naar Nederland via Batavia per het Ned. schip *Wilhelmina Lucia*, gezagv. Carst.

500 picols tin, 1500 picols koffij, $7500^{86}/_{100}$ picols suiker, 125 picols rotting, N. H. M.

Marktprijzen.

SUIKER N°. 16 per picol *f* 15.—
Idem. „ 15 „ „
Idem. „ 14 „ „
Idem. „ 13 „ „
Idem. „ 12 „ „
KOFFIJ per picol. Nominaal.
RIJST (CARGA) per koijang. *f* 95.— à *f* 100.—
Id. (WITTE) „ „ *f* 125.—
KOEHUIDEN per 100 st. *f* 300.—
ARAK per legger.
OLIE (KLAPPER) per picol, *f* 25.—
OLIE (KATJANG).
KADJANG MATTEN.
ROTTING *f* 7 à *f* $7^1/_2$.—
WISSELKOERS.